

Bezinning 1: Betzada

Johannes 5, 1 – 9a (is niet opgenomen in de zondagscyclus)

Daarna was er een Joods feest, en Jezus ging naar Jeruzalem. In Jeruzalem is bij de Schaapspoort een bad met vijf zuilengangen dat in het Hebreeuws Betzada heet. Daar lag een groot aantal zieken, blinden, kreupelen en misvormden. Er was ook iemand bij die al achtendertig jaar ziek was. Jezus zag hem liggen; Hij wist hoe lang hij al ziek was en zei tegen hem: 'Wilt u gezond worden?' De zieke antwoordde: 'Heer, als het water gaat bewegen is er niemand om mij erin te helpen; ik probeer het wel, maar altijd is een ander al vóór mij in het water'. Jezus zei: 'Sta op, pak uw mat op en loop'. En meteen werd de man gezond: hij pakte zijn slaapmat op en liep.

Bezinning

In dit verhaal lijkt het te gaan over de genezing van iemand die al heel lang ziek is. Achtendertig jaar is bijna een 'vol leven', want het getal veertig is voor joden de menselijke volheid. Johannes vermeldt in dit verhaal niet hoe het komt dat Jezus wist dat die man al achtendertig jaar ziek was. Het is dus ook niet belangrijk, anders zou hij het wel geschreven hebben. Maar het meest verrassende in dit verhaal is niet dat, hoe belangrijk het ook is.

Dat bad lag in de tijd van Jezus net buiten de muren, Maar toch heel dicht bij het tempelplein. Op dit tempelplein mochten de onreinen niet komen. Dit verhaal vermeldt vier groepen: zieken, blinden, kreupelen en misvormden. Vier groepen: alweer de menselijke volledigheid. De zieken waren te mijden. Daarom was dit bad van Betzada de dichtste plaats bij de tempel waar ze wel mochten komen. Niet toevallig betekent 'Betzada' afgesneden stuk. Op de eerste plaats is Betzada het afgesneden stuk van de stad. Symbolisch dus de afgesneden mensen, in onze taal de marginalen. In dit woord hoor je ook 'marge', dus eveneens naast de kantlijn. En wie met die zieken in contact kwam, werd daardoor alleen al onrein, en mocht dan ook niet op het tempelplein komen vooraleer hij gereinigd was.

Maar Jezus komt daar wel.
Hij kiest ervoor om bij de marginalen te zijn,
bij de mensen die er niet helemaal bij mogen horen, of helemaal niet.
Zonder zich zorgen te maken over zijn eigen onreinheid.
Dat was revolutionair, zonder dat te willen zijn.
Daarom mag het ons niet verbazen
dat Hij ook door dit optreden – nog wel in Jeruzalem – weerstand opriep.

Actualisatie

Om dit verhaal te actualiseren
stellen we ons de vraag:
Wie zijn in onze tijd de te mijden mensen,
de marginalen?
Wat is jouw antwoord?
Wie zijn de afgesneden mensen,
die al ‘achtendertig’ jaar lijden,
en toch de moed niet opgeven?
Kan je één naam noemen?

Voor wie wil bidden

Heer Jezus,
Gij hebt gekozen voor de zieke mens,
voor de mens die er niet bij hoort.
Want Gij vindt elke mens belangrijk
en hebt zelfs een voorkeur
voor de verworpen man en vrouw.
Heer, dank U wel
om ons die weg te wijzen.
Vroeg of laat ben ik zelf een zieke
of word ik door anderen gemedend.
En Gij helpt me
om te blijven kiezen voor de uitgestoten mens.
Voor die broers en zussen
met wie anderen liever niet spreken,
er zelfs geen omgang willen mee hebben.
De medemens over wie in scherpe woorden geroddeld wordt.
Sterk me om juist deze mensen te beminnen,
ook in uw naam.
Zend mensen naar hen
om hen weer in het sociale weefsel op te nemen.
En als ik het ben: zend mij. Amen.